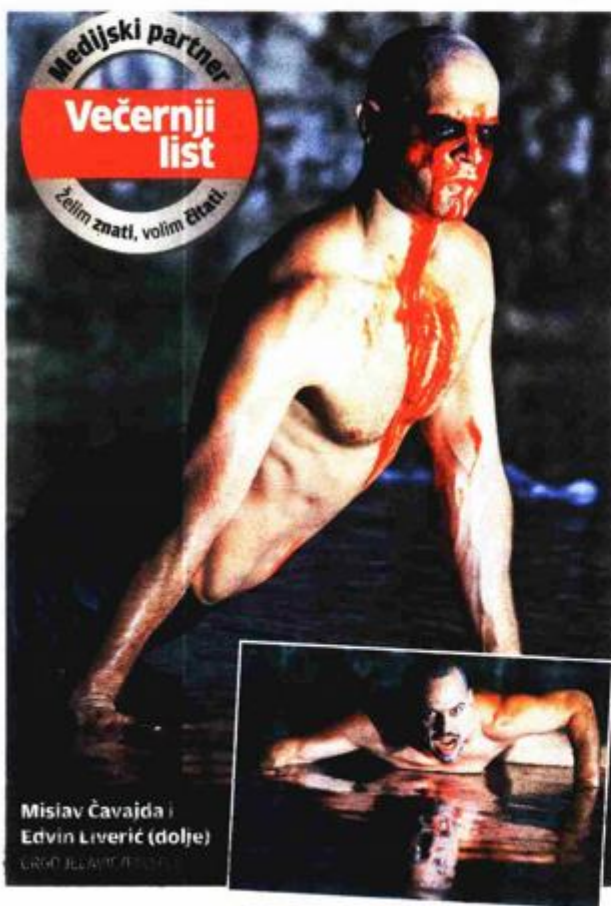

→ “Kralj Edip” na Dubrovačkim ljetnim igrama

Više od antičke drame

ČAVAJDA Lani zbog povrede nije mogao bez štapova, a ove godine njima naglašava zloslutnost koja ga prati kao kralja Edipa u Sofoklovoj drami

Medijski partner
Večernji list
 Želim znati, volim štati.

Misiav Čavajda i Edvin Liverić (dolje)

Bojana Radović
 bojana.radovic@vecernji.net

Hrvatska ima novog dramskog prvaka. Njegovo je ime Mislav Čavajda, a titulu je zaradio “Kraljem Edipom” s Dubrovačkih ljetnih igara, predstavom koja, iako premijerno izvedena prošlog ljeta, u prekrasnom ambijentu tvrđave u parku Umjetničke škole, teatarski živi tek ove godine.

Moćan kralj i čovjek

Čavajdin je Edip moćan kralj, ali i čovjek kojim se na najteži mogući način igraju bogovi (ili sudbina, kako vam drago). Glumac precizno igra tu podvojenost, inzistirajući cijelo vrijeme na odgovornosti. Edip ne zna da je za zlo u Tebi on kriv, ali Čavajda zna da u rukama (glavi, tijelu...) ima jednu od najvećih dramskih uloga i odgovoran je prema sebi, prema povijesti, ali i prema cijelom ansamblu. Neki mu govore da je previše distanciran, ali Edip je moćan čovjek u potrazi

za kobnom istinom. Takav kralj tek dotiče one oko sebe, vidi ih tek kao prepreke na svom putu. I upravo je u tome Čavajda najjači. No, novi Edip mnogo je više od antičke drame za koju je pronaden idealan ambijent. Redatelj Eduard Miler tragediju stavlja u kontekst današnjice, ali ne kvari njezinu blistavu ljepotu. Ne inzistira na psihološkom užasu incesta, već dramu gradi na vladaru i njegovoj plemenitoj želji da spasi narod. O tome progovara kroz Tiresiju Vilija Matule, proroka koji unatoč sljepoći jedini jasno vidi. Treba li reći da ga pobjeđuje

hladan Kreontov cinizam, kojeg odličan Livio Badurina igra u maniri današnjih salonskih političara koje ni najmanje ne dotiču najstrašnije tragedije. A listi onih po kojima ćemo pamtiti “Kralja Edipa” svakako treba dodati i Alena Liverića koji je zamijenio Dražena Čučeka u ulozi svećenika, i koji uz Čavajdu dijeli fizički iznimno zahtjevnju završnicu predstave.

Pokupljena zla kob

Sama predstava kao da je “pokupila” dio zle kobi. Lani se dogodila povreda Čavajde, a Edipu su zauvijek ostali štapovi. Čavajda lani bez njih nije mogao, a ove godine njima naglašava zloslutnost koja ga prati. Lani je peh imala i Dora Ruždjak-Podolski, dramska ravnateljica Igara. Malo je ljudi uspjelo vidjeti Edipa, a on i Kate Kapuralica jasno su pokazali novi smjer teatarskog dijela festivala. Smjer koji će podcrtati “Skup: Igre” Saše Božića, a nastaviti Pandur i Frlić.